

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 18CoE/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113210558
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Noskovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1113210558.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci výkonu rozhodnutia oprávneného: D.. D. F., B. Q. XX, XXX XX Q., proti povinnej: X.. M. E., B. E. XX, XXX XX B., o výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým L. E., Z.. XX.XX.XXXX, zastúpeným kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava, odbor sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Vazovova 7/A, Bratislava, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, č.k. 9Em/3/2013-290 zo dňa 11.12.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave, uznesenie Okresného súdu Bratislava I, č.k. 9Em/3/2013-290 zo dňa 11.12.2014, **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh oprávneného, ktorým sa domáhal výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletým L. E., nar. XX.XX.XXXX na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 1P/27/2009 - 224 zo dňa 15.03.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 20CoP 40/2010 - 247 zo dňa 16. 06. 2010. V odôvodnení uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že uvedenými rozhodnutiami sa zmenil výrok rozsudku č. k. 1P/180/2007-70 zo dňa 29.09.2008 v časti o úprave styku otca s maloletým počas kalendárnych mesiacov júl a august, a to tak, že otec je oprávnený sa s maloletým stretávať počas letných prázdnin v mesiacoch júl a august každý 30. a 34. týždeň kalendárneho roka od pondelka 9.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18. hod. Vo zvyšku platí úprava vyplývajúca z rozsudku č.k. 1P/180/2007-70 zo dňa 29.09.2008, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu. V zmysle tejto dohody má oprávnený právo sa s maloletým L. E. stretávať každý štvrtok v týždni od 16.30 hod. do 19.00 hod. tak, že si dieťa preberie v mieste pracoviska matky F. U. X, B. a odovzdá v mieste bydliska povinnej. Oprávnený má právo stretávať sa s maloletým každú sobotu v nepárnom týždni v roku od 9.00 hod. do 18.00 hod. tak, že si dieťa preberie a odovzdá v mieste bydliska povinnej, s výnimkou mesiaca júl a august, počas vianočných sviatkov 26.12. od 9.00 hod. do 18. hod.

V zmysle rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I č. k. 1P 46/2011 - 1250 zo dňa 16.12.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP 106/2014 - 1304 zo dňa 10.06.2014 sa od 18.6.2014 stala účinnou nová úprava styku otca s maloletým.

Napriek tomu, že niektoré stretnutia neboli zrealizované, udialo sa tak prevažne z objektívnych dôvodov a nebolo preukázané, že by matka bránila styku otca s maloletým, alebo ho na styk fyzicky či psychicky nepripravila, čo vyplýva aj z úradného záznamu zo dňa 30.9.2014 o predvolaní matky maloletého na pohovor dňa 26.9.2014.

Dňa 27.11.2013 sa konal na súde prvého stupňa výsluch maloletého v súvislosti s konaním vo veci rozšírenia styku a zmeny priezviska, kde maloletý pôsobil vyrovnaným a kľudným dojmom, na otázku súdu uviedol, že pri stretnutí s ocinom mu vždy pripraví pestrý program, chodia sa kúpať, hrať tenis. Vzťah medzi otcom a synom je harmonický, zameraný na trávenie voľných chvíľ v prírode, so zvieratami, športovými aktivitami. Ide o aktívne prežívanie spoločných chvíľ. Zhodný záver vyplýva aj z úradného záznamu zo dňa 12.6.2014 zo šetrenia v domácnosti otca maloletého, uskutočneného dňa 18.06.2014 aj za prítomnosti maloletého. V čase návštevy prebiehal styk otca s maloletým, ktorý sa správal bezprostredne, bol uvoľnený a usmiaty. Po príchode nakrmil zvieratá, uviedol, že sa naučil, ako zaobchádzať so zvieratami, ukázal záhradu, spolu s otcom debatovali, neskôr sa spoločne vyšantili na trampolíne. Na dvore boli uložené tri bicykle rôznej veľkosti od detského až po dospelý, otec uviedol, že sú L. a nie je pravda, že mu nič nekúpi. Vzťah maloletého s otcom je blízky a na stretnutia sa teší, čo maloletý aj sám potvrdil.

Z úradných záznamov ÚPSVaR zo dňa 14.02.2013 ako aj zo dňa 26.09.2014 vyplynulo, že síce matka v dohodnutý čas prišla aj so synom na dohodnuté miesto, syna na styk s otcom riadne pripravila, avšak maloletý sám neprejavoval vôľu styk realizovať. Matka uviedla, že v prípade opakovanej prejavenej nevôle syna realizovať styk s otcom, je rozhodnutá privolať políciu za účelom vylúčenia otcom uvádzaného údajného manipulovania, ovplyvňovania dieťaťa matkou. Matka ďalej uviedla, že v septembri pri realizácii rozšíreného styku so synom vznikli problémy, nakoľko syn nemal dvakrát napísané domáce úlohy po pobyte u otca. Matka maloletého otca zakaždým informuje o nemožnosti stretnutia sa v dohodnutý, resp. súdom stanovený termín. Súd prvého stupňa tiež nepovažuje za preukázané tvrdenie otca maloletého, že by matka zneužívala lekárske potvrdenia o chorobe maloletého. Rovnako bolo preukázané, že ak sa aj neuskutočnili stretnutia otca s maloletým z dôvodu prekážky na strane maloletého, resp. matky, bol otcovi daný iný termín na stretnutie, čo vo svojich podaniach nepoprel ani sám navrhovateľ.

Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že početné podania, ktorými oprávnený detailne popisuje situáciu pri realizácii stretnutí s maloletým, boli vzaté do úvahy už aj v predchádzajúcom konaní o nariadení výkonu rozhodnutia o styku s maloletým, ktoré konanie vedené pod sp. zn. 9Em 1/2010 skončilo rozhodnutím súdu o zamietnutí návrhu, potvrdené aj Krajským súdom, sp. zn. 21 CoE 299/2012. V predmetnom prípade bolo preukázané, že aj keď nedôjde k zrealizovaniu styku otca s maloletým v stanovenom termíne v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu, deje sa tak najčastejšie z dôvodu choroby maloletého, matka je ochotná navrhnúť oprávnenému náhradné termíny na stretnutie s maloletým. Oprávnený vo svojich podaniach nevyvracia skutočnosť, že sa s maloletým L. nestretáva, lebo sám túto skutočnosť nepopiera, len opisuje spôsoby preberania a komunikácie s povinnou ako aj s dieťaťom.

Súd prvého stupňa návrh oprávneného zamietol, nakoľko ani v tomto konaní navrhovateľ neuviedol žiadne relevantné dôkazy, pre ktoré by mal súd nariadiť výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým. Súd vychádzal predovšetkým z aktuálne podanej správy zo dňa 14.11.2014, z ktorej je zrejmé, že styk otca s maloletým sa aktuálne realizuje podľa rozhodnutia Krajského súdu Bratislava, č.k. 11CoP 106/2014-1304 zo dňa 10.06.2014. Uvedené potvrdili tak matka maloletého ako aj otec maloletého. Súd nepovažoval za potrebné žiadať kolízneho opatrovníka o opakované šetrenie, tak ako to navrhoval oprávnený listami zo dňa 24.11.2014 a 30.11.2014, nakoľko nemal pochybnosti o objektívnosti zaslanej správy.

Konajúci súd zdôraznil cieľ predmetného konania, ktorým je potreba výchovného pôsobenia na rodičov detí na zachovanie citovej väzby dieťaťa k rodičovi, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti. Situácia medzi účastníkmi konania je spôsobená pretrvávajúcim nedoriešeným konfliktným vzťahom medzi rodičmi maloletého, čo však nie je predmetom konania. Súd prvého stupňa preto považoval za nutné upozorniť oboch rodičov, aby minimalizovali konfliktné situácie s ohľadom na zdravý vývoj maloletého. Realizácia styku s druhým rodičom musí pre deti znamenať úplne bežnú, normálnu a prirodzenú vec, bez negatívnych konzekvencií a rodičia by mali vhodnou vzájomnou komunikáciou vytvárať prostredie pre zdravý psychický a fyzický rast svojho dieťaťa.

Záverom dal súd prvého stupňa otcovi maloletého do pozornosti možnosť podania návrhu v zmysle ust. § 76 ods. 1 písm. f) zákona NZ ČSR č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) ako aj návrhu na zmenu rozhodnutia o osobnej starostlivosti v zmysle ust. § 25 a § 36 Zákona o rodine tak, že môže žiadať, aby bol maloletý zverený jemu do osobnej starostlivosti, v prípade ak matka mu opakovane a bezdôvodne a zámerne neumožňuje styk s maloletým upravený rozhodnutím súdu.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený s tým, že návrh na výkon rozhodnutia podal dňa 20.03.2013 avšak stále nie je rozhodnuté i napriek tomu, že na prieťahy v konaní na Okresnom súde Bratislava I upozornila aj verejná ochrankyňa práv. Oprávnený poukázal na nález Ústavného súdu SR ÚS 410/2014 zo dňa 06.05.2014 a uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 21CoE/74/2014 zo dňa 25.09.2014. Ďalej konštatoval, že voči nariadenému súdnoznaleckému dokazovaniu z odboru psychológie zo dňa 25.01.2012 podal námietky a žiadal súd o doplnenie, avšak všetky snahy zostali nepovšimnuté, navyše súd nerešpektoval oponentúru, ktorú dal oprávnený spraviť, nakoľko posudok namietal ako plagiatorský. V súčasnom období sa Okresná prokuratúra Bratislava I zaoberá preskúmaním zákonnosti rozhodnutia mimoriadnym dovolaním Pc 130/2014. Oprávnený ďalej uviedol, že matka manipuluje s dieťaťom, napriek tomu je všade uvádzané ako príkladne dieťa pripravuje a pozitívne motivuje. Táto lož je však doložená dôkazmi o jej klamstvách založených v spise sp. zn. 1P 46/2011. Súd prvého stupňa nariadil síce dňa 18.01.2013 výchovné opatrenie, avšak ho v žiadnom prípade nesleduje a ani nie je vyhodnotené. Za neuskutočnené stretnutie dňa 03.09.2014 sa voči matke vedie na OR PZ Bratislava I trestné stíhanie. Túto skutočnosť a celý jej priebeh oznámil oprávnený kolíznemu opatrovníkovi, ktorý však tento fakt vo svojej správe pre súd zo dňa 14.11.2014 zámerne vynechal. Oprávnený má za to, že sudkyňa sa v napadnutom uznesení zamerala na opis predchádzajúcich zistení, ale vôbec sa nimi neriadila. Každé nestretnutie sa totiž rovná neumožneniu stretnutia druhej strany s dieťaťom, ktorého má matka riadne motivovať, aj keď syn má oprávneného rád takisto ako oprávnený syna. V texte napadnutého uznesenia sa podľa názoru oprávneného dopustila sudkyňa rady nepresností a zámerne uviedla, že oprávnený podal viaceré podania aj opakovane. Zamietavé odôvodnenie považuje oprávnený za účelové a nepravdivé a sudkyňa sa snaží odvieť pozornosť poukázaním na nepravdivé a neaktuálne správy kolíznych opatrovníkov a rovnako odmietavé trestné stíhanie č. XXXX. K ostatným veciam sa oprávnený nevyjadril, nakoľko podľa jeho názoru sudkyňa koná neefektívne a nesústredene, čo nie je v prospech syna.

K odvolaniu oprávneného sa listom zo dňa 11.02.2015 vyjadrila povinná - maloletého syna, v ktorom uviedla, že v dôvodoch odvolania zo dňa 14.01.2015 oprávnený opäť neuviedol žiadne nové relevantné dôkazy, pre ktoré by mal súd nariadiť výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým L.. Z obsahu správy kolízneho opatrovníka zo dňa 14.11.2014 je zrejmé, že styk oprávneného s maloletým sa realizuje podľa rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/160/2014 - 1304 zo dňa 10.06.2014 rovnako ako aj z pohovoru maloletého či vyjadrení oprávneného a povinnej. Čo sa týka vedenia trestného stíhania pod č. 2Pv/18/14/1/1101-10 vo veci zmareného stretnutia oprávneného so synom voči povinnej, toto bolo zastavené, nakoľko uvedený skutok nie je trestným činom. Rovnako bolo zastavené aj trestné stíhanie povinnej za neuskutočnené stretnutie zo dňa 03.09.2014, nakoľko uvedený skutok tiež nebol trestným činom. Matka oznámila kolíznemu opatrovníkovi, že v prípade opakovaného odmietavého postoja maloletého L. ísť s otcom na realizáciu styku, osobne privolá policajnú hliadku na zabránenie povinným zneužívaného poukazovania na vymyslené manipulovanie dieťaťa povinnou. Povinná odmieta vyjadrenia oprávneného týkajúce sa jej manipulovania maloletým. Na druhej strane maloletý sa sťažuje, že otec na neho kričí a dostal od otca aj pohlavky, navyše v prítomnosti maloletého jeho otec vulgárne nadáva. Maloletý sa otca bojí a realizáciu styku s ním považuje len za svoju povinnosť. Maloletého neurotizujú otcove vlastnosti, neadekvátne reakcie a jeho nekontrolované správanie. Keď mu L. povie, aby veci pred druhými nekomentoval, pretože mu je to nepríjemné, označí L. za drzého. Povinná sa vyjadrila, že pri nahliadnutí do spisu 9Em/2013 dňa 11.02.2014 zaregistrovala viaceré prílohy nesúvisiace s daným konaním, ktoré založil oprávnený opakovane a mnohonásobne s úmyslom navodiť dojem, že povinná robí neustále problémy, manipuluje dieťa a zabraňuje mu v styku s otcom. Na všetko však už uvedený poukazoval v predošlých konaniach a žiadne nové relevantné dôkazy nedoplnil. V závere povinná navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie odvolateľky podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne a preto ho potvrdil.

Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnený sa návrhom doručeným súdu dňa 20.03.2013 domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletým L. E., nar. XX.XX.XXXX, na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 1P 27/2009 - 224 zo dňa 15.03.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 20CoP 40/2010 - 247 zo dňa 16.06.2010. Dňa 07.05.2012 bol podaný opakovane návrh na výkon súdneho rozhodnutia č.k. 8Em 2/2012, ktoré konanie bolo dňa 15.05.2012 zastavené a následne Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 22CoE 206/2012-30 zo dňa 12.09.2012 odvolanie oprávneného odmietol.

Okresný súd Bratislava I dňa 03.04.2013 vyzval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, odbor sociálnych vecí a rodiny o vykonanie aktuálneho šetrenia ohľadne výkonu rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č. k. 1P 27/2009 - 224 zo dňa 15.03.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 20CoP 40/2010 - 247 zo dňa 16.06.2010. Dňa 15.05.2013 bola súdu doručená správa ÚPSVaR zo dňa 02.05.2013. Písomným podaním doručeným súdu dňa 02.07.2013 sa k návrhu na výkon rozhodnutia vyjadrila povinná.

Uznesením č.k. 9Em 3/2013-180 zo dňa 04.04.2014 súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku a maloletým L. E.J. zamietol, nakoľko mal za to, že nie je dôvodný a oprávnený neuviedol žiadne relevantné dôkazy, pre ktoré by mal súd nariadiť výkon rozhodnutia o úprave styku a maloletým. Voči uvedenému rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a po preskúmaní napadnutého uznesenia Krajský súd v Bratislave, č.k. 18 CoE 292/2014-221 zo dňa 28.08.2014 dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné a záver prvostupňového súdu o zamietnutí návrhu je predčasný a uznesenie je nepreskúmateľné. Na základe pokynov odvolacieho súdu, súd prvého stupňa výzvou zo dňa 07.10.2014 vyzval matku maloletého, aby sa podrobila dodržiavaniu aktuálneho rozhodnutia ohľadne úpravy styku s maloletým. Výzvou zo dňa 07.10.2014 bol vyzvaný kolízny opatrovník - ÚPSVaR o zaslanie aktuálnej správy o šetrení ohľadne výkonu rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP 106/2014-1304 zo dňa 10.06.2014, ktorým sa zmenilo rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I, č.k. 1P 46/2011-1250 zo dňa 16.12.2013, právoplatné dňa 18.06.2014. Taktiež bol požiadaný o vykonanie ústneho pohovoru s maloletým a s rodičmi maloletého ohľadne dodržiavania právoplatného rozhodnutia ohľadne úpravy styku s maloletým. V rámci podanej správy súd požiadal aj o výsledok súdom nariadeného výchovného opatrenia vedeného na referáte poradensko-psychologických služieb v rozsahu 20 hodín, resp. oznámenie, či by bolo potrebné a účelné v poskytovaní uvedených služieb pokračovať.

Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 9Em 3/2013 - 288 zo dňa 09.12.2014 dal podnet na konanie podľa ust. § 37 zákona o rodine na základe záverov Krajského súdu v Bratislave, ktorý konštatoval potrebu väčšej angažovanosti kolízneho opatrovníka na asistenciu pre dlhodobý dohľad a zabezpečenie dostatočného výchovného opatrenia v zmysle ust. § 37 Zákona o rodine.

Podľa § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd; alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

Podľa ust. § 36 ods. 1 rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa ust. § 25 ods. 4 zákona o rodine ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. V tomto prípade ide o fakultatívnu možnosť, a preto súd k zmene rozhodnutia pristúpi len ako ku krajnej možnosti, a len pokiaľ by táto zmena bola v záujme maloletého dieťaťa. Je preto potrebné, aby súd najprv podrobným spôsobom skúmal motívy rodiča, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti, ktoré ho vedú k neumožňovaniu styku druhému rodičovi s maloletým dieťaťom. Dôležitou skutočnosťou je, že bezdôvodné bránenie maloletému dieťaťu v styku s rodičom, ktorému nebolo zverené do osobnej starostlivosti, sa pokladá za výrazný nedostatok vo výchove maloletého dieťaťa, ktorý môže ohroziť vývoj osobnosti dieťaťa v citovej a charakterovej oblasti. Ak by p všestrannom posúdení veci neboli splnené podmienky na zmenu rozhodnutia o osobnej starostlivosti podľa ust. § 25 ods. 4, súd sa musí zaoberať otázkou, či aj za daného stavu je v záujme dieťaťa uskutočňovanie styku s rodičom, ktorému nebolo zverené do osobnej starostlivosti, a teda či nie je v záujme dieťaťa vyslovenie obmedzenia alebo dokonca zákazu styku dieťaťa s týmto rodičom. Odmietavý postoj rodiča, ktorý má maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, k umožňovaniu styku dieťaťa s druhým rodičom nie je a ani nemôže byť rozhodujúcou okolnosťou odôvodňujúcou obmedzenie alebo dokonca zákaz styku dieťaťa s druhým rodičom; môže len zdôrazňovať naliehavú potrebu náležitého zistenia skutočného stavu veci, prípadne aj v spolupráci s odborníkmi.

Po ustálení opísaného skutkového stavu tak odvolací súd uvádza, že oprávnený v odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by privodili pre neho priaznivé rozhodnutie; neboli naplnené ním uvádzané odvolacie dôvody. V konaní sa súd prvého stupňa nedopustil vady, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať (§ 212 ods. 3 O.s.p.); obsah odvolania oprávneného nebol preto spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zároveň spĺňa náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 157 O.s.p.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Na základe zisteného skutkového a právneho stavu, po preskúmaní spisového materiálu sa odvolací súd plne stotožnil so záverom a právnym vyhodnotením uvedeným v odôvodnení uznesenia prvostupňového súdu, a preto rozhodnutie ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 /§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov/.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.